

Sygnatura akt II C 1038/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant st. sekr. sąd. M. U.

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa E. B. (...) (...)z siedzibą w L.

przeciwko E. C.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygnatura akt II C 1038/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 stycznia 2019 roku wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, skierowanym przeciwko E. C., powód E. B. (...) (...)z siedzibą w L., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniósł o zapłatę na jego rzecz kwoty 745,32 złotych wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od dnia 21 listopada 2016 roku do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazano, iż powód nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej wynikającą z umowy pożyczki z dnia 22 sierpnia 2016 roku. Dochodzona pozwem należność stanowi kwotę główną pożyczki.

(pozew k. 4-5v, pismo k. 16-17, pełnomocnictwo k. 18, zaświadczenie o rejestracji spółki k. 22)

W dniu 14 lutego 2019 roku w niniejszej sprawie pod sygn. akt VI Nc-e 122577/19 wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty k. 7)

W dniu 6 marca 2019 roku, pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym zaskarżyła nakaz zapłaty w całości. Podniosła, że nie posiada umowy, o której mowa w pozwie. Wskazywała na brak jej podpisów.

(sprzeciw k. 8-9v)

Postanowieniem z dnia 22 maja 2019 roku starszy referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w związku z utratą przez nakaz zapłaty mocy w całości.

(postanowienie k.11v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. prowadziła działalność gospodarczą polegającą na udzielaniu pożyczkobiorcom pożyczek po spełnieniu przez pożyczkobiorcę warunków określonych w regulaminie udzielania pożyczek przez (...) sp. z o.o. stanowiącym załącznik do umowy pożyczki. Umowy zawierane były za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Przedmiotem umowy było udzielenie przez pożyczkodawcę pożyczkobiorcy pożyczki, którą pożyczkobiorca zobowiązany był zwrócić pożyczkodawcy na warunkach określonych w umowie pożyczki oraz regulaminie z uwzględnieniem terminu spłaty wynikającego z umowy. Umowa była zawierana w momencie dokonania przelewu przez pożyczkodawcę na rachunek bankowy klienta, z którego dokonano opłaty rejestracyjnej. W celu złożenia wniosku i otrzymania pożyczki pożyczkobiorca m.in. dokonywał rejestracji poprzez stronę internetową (...) na której wypełniał formularz rejestracyjny podając odpowiednie dane osobowe. Po poprawnym wypełnieniu formularza rejestracji pożyczkobiorca miał możliwość złożenia wniosku, w wyniku czego wprowadzał utworzone podczas rejestracji hasło. Wniosek stawał się aktywny po wprowadzeniu hasła w wyznaczonym polu. W celu ukończenia procesu rejestracji pożyczkobiorca dokonywał opłaty rejestracyjnej, w tytule przelewu wpisując „przeczytałem i zgadzam się z warunkami regulaminu i umowy pożyczki od (...) sp. z o.o.”. W przypadku zaakceptowania przez pożyczkodawcę poprawnego wniosku złożonego za pośrednictwem strony internetowej, pożyczkodawca przysyłał na rachunek bankowy pożyczkobiorcy pożyczkę oraz na podany przy rejestracji przez pożyczkobiorcę adres poczty elektronicznej umowę. Zgodnie z regulaminem udzielania pożyczek przez (...) sp. z o.o., poprzez złożenie wniosku klient oświadczał, że akceptuje warunki regulaminu.

(regulamin k. 70-81)

W dniu 28 kwietnia 2017 roku pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a S. (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. została zawarta umowa cesji wierzytelności w ramach rozliczenia transakcji kredytowego instrumentu pochodnego. Zgodnie z umową transakcja obejmowała wierzytelności wymienione w Potwierdzeniu Transakcji Kredytowego Instrumentu Pochodnego nr (...), posiadane przez cedanta w stosunku do jego dłużników.

(umowa cesji z załącznikami k. 36-47)

W dniu 3 lipca 2017 roku pomiędzy S. ar ierobeżotu atbildibu (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., a E. B. (...)z siedzibą w L., została zawarta umowa przelewu wierzytelności. Na podstawie tej umowy powód nabył wierzytelności przysługujące w stosunku do osób fizycznych wskazane w załączniku nr 1 do umowy wraz ze związanymi z nimi prawami.

(umowa przelewu z załącznikami k. 48-53)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgłoszone w sprawie roszczenie oparte zostało na treści art. 3 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r., poz. 1528), zgodnie z którym przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, której kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi w zw. z art. 720 § 1 k.c., z którego wynika obowiązek zwrotu przez pożyczkobiorcę otrzymanych sum.

Pozwana kwestionowała zawarcie umowy z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

Zgodnie z art. 509 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością

przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w tym roszczenie o zaległe odsetki. Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, oznaczona w sposób dostateczny, tzn. określająca strony stosunku, świadczenie i przedmiot świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego, III CKN 423/98).

Powód nie wykazał, aby pozwana zawarła umowę pożyczki z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 22 sierpnia 2016 roku. Wprawdzie powód do pozwu dołączył treść umowy pożyczki wraz z regulaminem, które pozwalają poczynić ustalenia odnośnie zasad udzielania pożyczek pożyczkobiorcom w ramach prowadzonej przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. działalności gospodarczej, jednakże analiza zapisów tej umowy oraz pozostałych dokumentów nie dają podstaw do przyjęcia, że strony faktycznie łączyła umowa pożyczki na warunkach wskazanych w pozwie. Powód do zamknięcia rozprawy złożył niepodpisaną przez pozwaną umowę pożyczki, formularz informacyjny, wydruk ze strony internetowej z ponagleniami do spłaty pożyczki, a także wydruki dotyczące określonych wpłat (k. 86-88), których moc dowodowa w ocenie Sądu jest niewystarczająca do uwzględnienia powództwa wobec stanowiska pozwanej, która negocjowała zawarcie z cedentem umowy pożyczki. Godzi się w tym miejscu przypomnieć, że przepisy ustawy Prawo bankowe (art. 7) dopuszczają możliwość prowadzenia przez banki dokumentacji w formie elektronicznej, co oznacza, że wyciągi (zestawienia, potwierdzenia transakcji) generowane na podstawie takiej dokumentacji mogą przybierać formę wydruków komputerowych. Omawiane potwierdzenia wpłat, załączone przez powoda, nie spełniają jednak tych warunków. Złożone przez powoda – do dnia zamknięcia rozprawy - dokumenty są to dokumenty prywatne, nie powiązane z konkretnymi osobami jakie miały być ich autorami, więc ich moc dowodowa jest ograniczona; w świetle braku innego materiału dowodowego, stanowią one jedynie kontynuację twierdzeń procesowych powoda i równie dobrze mogłyby stanowić część uzasadnienia pozwu, a nie dowód na zasadność jego żądania. Dokumenty te nie mogą być dowodem na to, że doszło do zawarcia i wykonania umowy pożyczki. W niniejszej sprawie brak jest także podstaw do przyjęcia, że formularz informacyjny, umowa czy regulamin zostały doręczone pozwanej przed zawarciem umowy (art. 384 § 4 k.c.), oraz że zaakceptowała ona treść tych dokumentów. Gdyby nawet przyjąć, że pozwanej doręczono takie dokumenty, to powód nie wykazał, aby pozwana złożyła oświadczenie woli w opisany w regulaminie sposób. Nie zostało także udowodnione, aby pożyczkodawca dokonał przelewu środków pieniężnych na rachunek pozwanej. Zgodnie z postanowieniami regulaminu pożyczkę uważało się za udzieloną w momencie dokonania przelewu przez pożyczkodawcę na rachunek bankowy pożyczkobiorcy. Sam fakt rejestracji na stronie pożyczkodawcy nie przesądza o zawarciu umowy. Strona ma bowiem prawo zapoznać się z samą ofertą przedstawioną przez pożyczkodawcę. Powód nie dołączył do pozwu potwierdzenia doręczenia pozwanej umowy na trwałym nośniku. Ostatecznie stwierdzić należy, że choć powód wykazał, że pożyczkodawca dysponował danymi osobowymi pozwanej, sama ta okoliczność nie pozwala na ustalenie, że pozwana złożyła jakiegokolwiek oświadczenie woli, na skutek którego zawarła umowę pożyczki. Strona powodowa nie złożyła wniosku pozwanej o udzielenie pożyczki złożonego w systemie informatycznym. Brak jest zatem w aktach rozpoznawanej sprawy oświadczenia pozwanej potwierdzającego wolę zawarcia umowy pożyczki z pierwotnym wierzycielem. Nie budzi wątpliwości, że zawieranie umów za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość jest dozwolone w obrocie prawnym. Nie jest ono wyłączone przez art. 29 ustawy o kredycie konsumenckim i art. 10 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki). Jednakże strona będąca profesjonalistą, obowiązany do podwyższonej staranności w obrocie prawnym, powinna być świadoma ograniczeń dowodowych wiążących się z taką formą zawarcia umowy i uzyskać, a następnie przedstawić dowody złożenia oświadczenia woli przez pożyczkobiorcę. Powód, który powołuje się na nabycie wierzytelności w wyniku cesji powinien bowiem wykazać wszelkie okoliczności, które obciążałyby pierwotnego wierzyciela, gdyby to on wytaczał powództwo.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił przedmiotowe powództwo, orzekając jak w sentencji.